

Duchovní obnova Hnutí Modlitby matek – Kroměříž 2.10.-4.10.2020

3. Den přípravy – čtvrtek 24.9.2020

1. meditace - Nová Eva světla a života

Dívali jsme se na význam víry, jehož podstatu nám ukázal příklad Abraháma a Marie, kteří byli požehnání, neboť uvěřili, že se splní to, co jim bylo zaslíbeno Bohem. Ale zatímco Marie daleko předčila Abraháma jako příklad víry, poskytuje také něco, co Abrahám nemůže, milost víry, milost důvěry. Pojďme si vysvětlit tento klíčový bod.

Víra je dar milosti. Není to dílo člověka. Tak, jak my jí získáme? Získáme jí skrze Marii. Proč si to myslím? Protože Marie je Nová Eva.

Jak jsme se dozvěděli první den, původní Eva způsobila zranění prvotního hříchu, zranění, které se stalo příčinou toho, že máme narušený obraz Boha, zranění, které je důvodem, že pochybujeme o Boží dobrotě, zranění, které nás nutí skrývat se před Bohem. Toto zranění, které se jasně týká Boha. A tak Bůh vyvolá jinou ženu, novou Evu, aby nám pomohl vyléčit zranění, které nám způsobila stará Eva. Nová Eva, „žena“, která byla oznámena od počátku, žena, která bude v nepřátelství se Satanem, žena, jejíž potomek rozdrtí hlavu hada. (Gen.3/15).

V jistém smyslu, Bůh potřebuje tuto ženskou pomoc. Proč? Protože, *rána má co do činění s Bohem*. Bůh má dva problémy:

- 1) Chce, abychom my, padlé stvoření uvěřili jeho slovu a důvěřovali v jeho dobrotu, ale to je něco, co nemůže silou prosadit, protože důvěra, stejně jako láska musí být darována svobodně.
- 2) Kvůli ráně prvotního hříchu však máme tendenci nedůvěřovat Bohu, takže když On se přiblíží k nám, tak často utečeme a schováme se.

Dá se říci, že Nová Eva je tajná Boží zbraň, *protože naše zranění nemá s ní nic společného*. Vždyť přece ona je stvořena stejně jako my. A nejlepší ze všeho, ona je laskavá a jemná matka – a kdo se může bát takové matky?

Tak Maria může získat srdce člověka způsobem, kterým dokonce nemůže získat srdce ani Ježíš Kristus. Cože? Ano, říkám to proto, že Ježíš je Bůh a opět připomínám, že naše zranění má co do činění s Bohem. To je důvod, proč dokonce dnes, po tom všem, co pro nás udělal, se lidé dosud vyhýbají Ježíši. Ale matka, která není Bohem, může často zvítězit nad zbloudilými srdci. A co dělá naše nebeská matka, když získá taková srdce? *Ona je přináší Ježíšovi*. To je Mariin celý smysl a cíl. Ona prostě chce uzdravit to zranění. Prostě chce, abychom důvěřovali v Boha a doufali v jeho milosrdenství. Ona nás prostě chce přivést k pochopení Boží dobroty a přijmout jeho Milosrdnou Lásku. A v tom si vede velmi dobře – ne jen protože je něžnou matkou, ale také proto, jak učí církve je Prostřednicí milosti.

Být „Prostřednicí milosti“ neznamena, že Maria je zdroj milosti. Srdce Ježíše Krista probodené kopím, z něhož vytryskla krev a voda – to je pravý zdroj milosti. Ale Maria nás vede a přivádí k tomuto zdroji milosti, k tomuto Pramenu milosti. Tedy ona sama nám pomáhá, abychom otevřeli svá srdce a přijali jeho milosrdenství. Proč? Kvůli tomu, čím sama prošla na Kalvárii.

Na Kalvárii bylo Mariino srdce proniknuto mečem, jak to předpověděl stařec Simeon (Lk 2/35). Ale její probodené srdce je odlišné od probodeného srdce jejího Syna. Znovu opakuji, když bylo jeho Nejsvětější Srdce probodeno, stalo se pramenem milosrdenství, zdrojem milosrdenství. Ale když

bylo probodeno Neposkvrněné Srdce Marie, stalo se *nástrojem milosti, který otevírá srdce k přijetí Boží milosti*. (Lk 25/35). Samozřejmě, že probodení srdce bolelo. Ve skutečnosti to bylo nepředstavitelné utrpení jejího mateřského srdce na Kalvárii, které učinilo z jejího srdce nástroj milosti, Prostřednicí milosti. A toto její utrpení, mnohem větší, než jakéhokoliv jiného stvoření, *doplňuje to, co zbývá k utrpení Kristově*.

Cože? Ono ještě něco chybí Kristově utrpení? Svatý Pavel říká: „Na svém těle já doplňuju, co chybí utrpení Kristově“ (Kol 1/24). Samozřejmě v jistém slova smyslu nic nechybí Kristovu utrpení. Ve skutečnosti jeho utrpení a smrt na kříži získalo milost a spásu pro všechny kteří kdy žili, žijí a budou žít do konce časů. Jinými slovy láska, která pramení z Pánova proboděného srdce je *nekonečný oceán milosrdenství*. Problém je v tom, že *ne všichni to akceptují, přijímají a čerpají z tohoto přetékajícího zdroje*. Uzavírají svá srdce Kristově zachraňující lásce. Tak ve skutečnosti je tento „nedostatek“ na straně hříšného lidství – *ale my se můžeme snažit jej vynahradit*.

Skrze naše utrpení, láskyplně sjednocené s Kristovým, můžeme získat pro lidi milost přijmout jeho dar spásy. Například se mohu modlit a obětovat za tebe a to vynahrazuje tento nedostatek. Můžeš se modlit a obětovat za mě a tím vynahrazuješ tento nedostatek. Ale žádné lidské bytí není schopno více vynahradit tento rozdíl, než Maria, když přichází pomoci lidem získat milost a milosrdenství pramenící ze Srdce Ježíšova. Proč? Protože, jak již bylo řečeno Marie je Nová Eva.

Marie je skutečně Nová Eva, která nám přináší Nového Adama na novém stromě života – na kříži. A znovu jako tenkrát, když stála pod křížem nás láskyplně povzbuzuje, abychom nejedli zakázané ovoce, ale pili z požehnaného pramene věčného života, z Pramene Milosrdenství. A skrze milost jejího utrpení u paty kříže, naše milá matka otevírá naše srdce k přijetí daru spásy, který k nám přichází v lásce a milosrdenství, které tryská z Kristova proboděného boku. Tak se zachraňující víra vpravdě stává darem Krista skrze Marii. A tak dar vede církev k správnému prohlášení: „Smrt přišla skrze Evu, život skrze Marii“.

Modlitba:

Přijď Duchu Svatý, ohni milosrdenství. Přiveď mě skrze Marii k prameni milosrdenství.

2. meditace - Nikdo není menší

Probrali jsme biblický základ Tereziina učení o důvěře, který je nazvána Mala cesta, jak uvidíme dál. Malá cesta bude přinášet podivuhodnou podobnost s Abrahámovou a Mariinou vírou, základ ve kterém důvěřujeme, že to co bylo řečeno Pánem bude naplněno. Ve skutečnosti tato dívka z francouzského města Lisieux, která zemřela r.1897, před svými 25-tými narozeninami a která žila v tichém, chráněném dětství mezi svými sestrami a pak v tichém, chráněném dospívání, jako klausurovaná karmelitánská sestra (s některými se svých skutečných sester) – tato žena je po Abrahámovi a Marii snad v církvi největší příklad víry, která „doufá tváří v tvář beznaději.“ Tím Sv. Terezie v pravdě potvrzuje, jak požehnání sv. Alžběty: „Požehnaná, která jsi uvěřila, že se splní vše co ti bylo řečeno od Pána.“ a „Požehnaná jsi mezi ženami“ – a samozřejmě bychom museli dodat, „po Marii“. Ale jak se to může stát? Jak může taková, zdánlivě bezvýznamná žena být tak podivuhodně požehnaná? To se může stát proto, protože Boží cesty nejsou naše cesty a on potěší ponížené pozdvihnutím a učiní z nich největší mezi nejmenšími – a snad žádný hříšník není slabší a menší, než Terezie z Lisieux.

Právě jsem řekl, že nikdo z celého hříšného lidstva není více slabší a poníženejší než Terezie z Lisieux. Samozřejmě, tomu lze těžko uvěřit. Vždyť přece sv. Pius X. jí nazval „největší sveticí moderní doby,“ a v roce 1997 se stala jednou z 33 učitelů církve. Jistěže Bůh pozvedá ponížené, ale je ona skutečně tak ponížená?

No, uvažujme následovně.

Nejprve, Tereza Martinová vyrůstala ve Francii, která byla hluboce zasažena Jansenistickou herezí, která vylučovala radost a propagovala morální přísnost, zdůrazňovala strach a spravedlnost, trest a tvrdost, soud a odsouzení. Nehlásala Boží radostnou zprávu o Božím milosrdenství pro hříšníky, ale vlastní špatnou zprávu o Božím stravujícím hněvu pro každého, kdo se opováží spáchat nejmenší chybičku proti jednomu s velmi přísných pravidel. Tato hereze vyhlášovala, že málokdo bude zachráněn, že člověk musí dokonale následovat Ježíše a musí si zasloužit jeho lásku mnohonásobnými dobrými skutky a bolestnými obětmi.

Tereza byla hluboce zasažena Jansenismem během svého dětství. Snad tento vliv přicházel skrze její matku, Zelie, jejíž vlastní matka byla přísně jansenistická a proháněla ubohou dceru s neustálou litaní: „To je hřích, to je hřích, to je hřích!“ Ale pokud necháme stranou otázku, jak přesně Terezie upadla pod jansenistický vliv, přesto můžeme říci, že jí to zasáhlo ve velmi ranném věku. Například jako dítě, když se dopustila nějakého omylu, nebo udělala nějakou chybu, nebo něco udělala špatně, aniž by to zamýšlela, byla naplněna úzkostí a „neustále žádala odpuštění.“ Její matka poznamenávala, „My jí říkáme, že je jí odpuštěno, ale marně. Neustále dokola pláče.“

Vidíme, že Jansenismus měl vliv i na Tereziino pozdější dětství. Například při přípravě na 1. svaté přijímání v 10 letech ona konala a zaznamenala 1949 malých obětí a 2773 krátkých modliteb! (Díky Ježíši se sama později naučila, jak to vyjádřila, „nepočítat tyto skutky“.) Mnohem horší byly její bolestné návaly skrupulí, které často přicházely s jansenistickými myšlenkami.

Tereziin boj s těmito skrupulemi začal v průběhu její obnovy v rámci přípravy na 1. sv. přijímání, která byla vedena velmi přísným knězem. Vzpomíná si na tuto zkušenost následovně: „Co nám kněz řekl, bylo děsivé. Mluvil o smrtelném hříchu a popisoval duši ve stavu hříchu a *jak velmi ji Bůh nenávidí.*“

Naštěstí se Terezie mohla svěřit své drahé sestře Marií, kdykoliv byla v pokušení si myslet, že jí Bůh odmítá – ale Mariina slova přinesla jen dočasnou útěchu, skrupule pronásledovaly Terezií ještě do Karmelitánského konventu (taky nazýván „Karmel“). Ve skutečnosti její sestra Pavlín (Matka Anežka) napsala: „Strach z urážky Boha zcela otrávil Tereziinu existenci od počátku jejího duchovního života.“

Jansenismus otrávil Tereziin ranný duchovní život nejen tím, že v ní vytvořil přemíru strachu z urážení Boha, ale také byl příčinou jejího růstu v nezdravém přílišném zabývání se utrpením. To se objasnilo díky jejím dopisům z této doby. Například toto je jedna ukázka z mnoha, kde čteme:

Svatost se neskládá z říkání pěkných věcí, ani dokonce v myšlení nebo v prožívání takových věcí!.....Vychází z utrpení a to utrpení ze všeho. Svatost. Člověk to musí překonat jakoby na špičce meče, musí trpět....musí být v agonii....

Kromě vlivu Jansenismu, je Tereziina poníženost také výsledkem jejího jednoduchého bytí, velmi zlomeného a rozdrčeného malého děvčete. Svou biologickou matku ztratila na rakovinu, když jí byly 3 roky a její adoptivní matka odešla na Karmel, když jí bylo 9 let, stala se emočně labilní a plakávala při nejmenší provokaci. Dokonce jí jiní říkali, „Ty jsi tolik plakala v době svého dětství, že nebudeš mít později žádné slzy k prolévání.“ (Její přecitlivělost nemohla být uzdravena dokud nepřijala milost svého „Vánočního obrácení“, když jí bylo 14 let.)

Pro Tereziinu hlubokou emoční křehkost – která jí oslabovala a přivedla k psychickému zhroucení v 10 letech – její sestry jí chránily a milovaly tolik, že se stala společensky neohrabaným vyvržencem a naprosto osamělou, když začala chodit do školy. Dokonce jí druhé školní děti šikanovaly a dělaly si z ní srandu. Stala se děvčetem, které nevědělo, jak se připojit ke společným dětským hrám a dokonce si ani neuměla učesat vlasy.

Uprostřed své extrémní osamělosti a přecitlivělosti Terezie hluboce toužila být milována. Ve skutečnosti byla její láska tak velká a toužící, že připustila skutečnost, že kdyby jí byla dána příležitost, by se sama vrhla do náruče prvního stvoření, které by jí zkřížilo cestu. Jak to sama vyjádřila, „Se srdcem, jaké bylo mé, bych dovolila sama sobě, abych byla uchválena a mé křídla byly ustříženy.....Vím, že bez Něj, bych padla tak hluboko jako sv. Marie Magdaléna.“

Díky Bohu, Pán ukázal podivuhodné milosrdenství této maličké duši, že jí ve skutečnosti zachoval život bez těžkého hříchu, *tím že odstranil překážky*, které by se mohly stát příčinou jejího pádu.

Terezie si byla bolestně vědoma veškeré slabosti, kterou jsme popsali a dokonce – se ani neodvažovala říct o sobě, že je malá duše! Dalo by se říct, že by se ti podívala pravděpodobně do očí a řekla se vši vážností: „Můj příteli, neexistuje nikdo ubožejší, než jsem já.“

Modlitba:

Přijď Duchu Svatý, ohni milosrdenství. Pomoz mi poznat mou vlastní ubohost a radovat se v Božím milosrdenství.

3. meditace - Objev Malé cesty

Dozvěděli jsme se, že Terezie Martinová byla skutečně malá duše. Přesto v době svého mládí, měla odvážné touhy: Chtěla se stát svatou, ale ne jen nějakou svatou, ale velkou svatou. Příběh z jejího dětství nám to pomáhá pochopit – jde o událost, kterou ona sama nazvala „shrnutí celého mého života.“

Jednoho dne se Tereziina starší sestra Leonie rozhodla, že už vyrostla ze svých hraček a tak je nabídla svým mladším sestrám Celině a Terezií. Byl toho plný košík. Celina si vybrala jednu hračku, která se jí líbila. Ale když přišla na řadu Terezie, budoucí světice náhle zvolala, „Já toužím po všech!“ a vzala si celý košík.

Tento příběh velmi dobře vysvětluje to, jak Terezie přistupovala k duchovnímu životu a k cestě svatosti. Pochopila, že existuje „mnoho stupňů dokonalosti“ a ona toužila po *nejvyšším stupni*, když opakovala Pánu, „Můj Bože, Já toužím po všem – vybírám si všechno, co ty chceš!“

Později Terezie vyjádřila své odvážné touhy po svatosti, ještě odvážnějším způsobem, když řekla, že chtěla milovat Boha mnohem více, než Terezie z Avily, největší karmelitánská učitelka církve! Avšak si také uvědomovala svou slabost a malost. A tak pro Terezií svatých, jako byla sv. Terezie z Avily, byli jako *orlové*, vznášející se ve výšinách svatosti, zatímco ona viděla jednoduše sebe samu, jako malého, slabého ptáčka, bez síly a schopnosti létat. Ve skutečnosti sama připustila, „Já nejsem orel.“ Nicméně pokračovala dál ve vysvětlování, „Ale mám.....**oči a srdce orla.**“

Potom pokračovala: „Takže navzdory mé extrémní malosti, se stále odvažuji hledět na tebe Pane a mé srdce cítí všechny touhy orla.“

Taková je odvaha, která vedla Terezií objevit Malou Cestu. Spíš je přesnější říci, že Bůh si nemohl pomoci a sám jí ti zjevil. „Protože jsem byla tak malá a slabá, tak se ke mně snížil a uvedl mě do

tajemství své lásky. V následujícím úryvku osvětluje radostné zjevení týkající se „skutečností Jeho lásky.“

Vždy jsem chtěla být svatá. Běda! Vždy znovu jsem zakoušela, že když se srovnávám se svatými, vidím mezi nimi a sebou tak velký rozdíl, jaký existuje mezi horami, jejich vrchol se ztrácí v oblacích a nejasným zrnkem písku pod nohama těch, co jdou kolem. Místo toho, abych ztratila odvahu, tak jsem řekla. Bůh nemůže vkládat nesplnitelné touhy. Mohu tedy navzdory své malosti usilovat o svatost. Je nemožné pro mě, abych vyrostla, musím snést sebe samu, jaká jsem, se vší svou nedokonalostí.

Ale chci vyhledat prostředky, jak se dostat do nebo malou cestou, cestou, která je nejpřímější a nejkratší a zcela nová.

Tak , malé ptáče se srdcem orla, malý ptáček, který je si dobře vědom své slabosti a je si zcela jistý tím, že Bůh by jí nemohl dát srdce orla , *aniž by jí poskytl prostředky k realizaci jejich tužeb.*

Tudíž zde musí být taková cesta! Musí existovat cesta pro malé duše, jakou je ona: „přímá, krátká a zcela nová cesta.“ Dobře. Terezie je velká učitelka církve, protože objevila takovou cestu – spíše *znovuobjevila*. Znovu objevila úplné jádro evangelia, Dobré zprávy, kterou Bůh pozvedá ponížené:

Nyní žijeme v době vynálezů a nemusíme se obtěžovat šplhat po schodech, neboť v domech bohatých, je úspěšně nahradil výtah. Chci najít výtah, který by mě pozvedl k Ježíši, protože jsem příliš malá, abych šplhala po hrubých schodech dokonalosti. Hledala jsem v Písmu nějaké znamení takového výtahu, který byl předmětem mé touhy a četla jsem slova přicházející z úst Věčné Moudrosti: „ Kdokoliv je maličký, pojď ke mně“. A tak jsem uspěla. Cítila jsem, že jsem ho našla.....výtah, který mě musí pozvednout do nebes, jsou tvé ruce Ježíši! Proto nemusím růst, ale zůstat malá a stávat se menší a menší.

Otázka: Když čteš životy svatých, zdají se být jako orlové vznášející se ve výškách, zatímco ty jsi malý pták, který nemůže létat? Jinými slovy, zdají se jako tyčící se hory, když ty jsi jako malinké zrnko písku? *Pokud je to tak, pak jsi maličký. Jsi ten, který poznává svou chudobu, slabost, zlomenost a hřích. A nyní ti Terezie oznámila dobrou zprávu, kterou je nový vynález „duchovní výtah“, který poskytuje cestu do výšin i pro malé duše. To je způsob, který je nejpřímější, protože je naprosto kolmý, velmi krátký, protože se vyhýbá točitým schodům a zcela nový – nebo alespoň to tak cítím, protože to je znovu objevené samotné srdce evangelia, konkrétně, Boží milosti pro malé a ponížené* Více se o tom dovíme zítra.

Modlitba:

Přijď Duchu Svatý, ohni milosrdenství. Dej mi srdce orla a spalující touhu zvolit vše, co ty pro mě chceš.